

Αί του Έλίου. Ἀδελφαί ἀνάγκη νά γυρίσουν
κι' εἰς τὰς Ἀθήνας τὰς κλεινάς κι' εἰς πᾶσαν ἑλλην πόλιν,
καί τὰ μανίκια των νά φῶν καί νά ψηροθηρῶσιν
ὑπὲρ τοῦ Ναπολέοντος μέ τὴν ψυχὴν των ἑλῶν.
Ἄλλὰ καὶ Καρδινάλιοι Καθολικοὶ καὶ Φλόροι
ὀρεῖσιν ψήφους νά ζητοῦν ἀπ' ὅλους ἀρὸν ἀρὸν,
καὶ καθενὸς Τρικυπικοῦ νά τοῦ κτυποῦν ποδάρι
καὶ νά τοῦ ψάλλουν τὸν κακὸν καὶ τὸν ψυχρὸν τὸν φλόρον.

Εἰς πᾶσαν διαδήλωσιν οἱ τοῦ Ἐθνάρχου φίλοι
πρέπει νά φέρουν Ρωσσικὰς καὶ Γαλλικὰς σημαίας,
ἀλλὰ κι' ὁ Τσιταριστὴς ἐξάπαντος ὀρεῖται
τοιούτους μόνον νά κρατῇ ὅσας χεῖρας τὰς ἀκμαίας.

Ἄν ὁ Ἐθνάρχης κινητὴς ἀναδείχθῃ ἄτῃν πάλιν
κι' ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὴν τὸν ὀρθῇ καὶ πάλιν,
τότε οἱ δύο Συμμαχοὶ δικαίως καὶ εὐκρίτως
ὀρεῖσιν νά ἐπιβληθῶν ὅτ' Ἄνακτα θρασυεῖς
κι' ἀμείσως νά παραιτηθῇ Γεώργιος ὁ πρῶτος
καὶ μόνον ἡ Βασίλισσα νά μείνῃ ὡς Ρωσσίς.

Ὁ Καλησπέρης ὁ γνωστὸς, ὡστὶς ἀνεμοδούρα
καὶ κλασικὴ τὼν Ἀθηνῶν ψήλοκαπελαδούρα,
πρέπει τὰ πλήθη γιὰ τοὺς Τρεῖς συχνὰ νά ἐξεγείρῃ
λαλῶν ἐν μέσῳ τῶν ὁδῶν καὶ πάντοτε προσίχων
εἰς τὴν φορὰν τοῦ λόγου του νὰ μὴ τὸν παρκοῦρη
κανένα κάρο κι' ἀραμπῆς ἀπὸ ρυτίδος τριχῶν.

Ὁ Θεωδωρὸς ἐρχόμενος ἐπὶ τῆς ἐξουσίας
ὀρεῖται τοὺς μηδενιστὰς νὰ πᾶσιν τῆς Ρωσσίας,
καὶ νά συλλάβῃ ἐνταῦθ' μὲ πρῶτην εὐκαιρίαν
τὼν Γάλλων τὼν Ἀναρχικῶν ἐκάστην συμμορίαν,
τὸν Ραβασόλ, τὸν Σίμωνι, καὶ τὸς ἀνοσίους,
ποὺ νῆ τιναῖσιν σκίπτονται ἦψηλὰ τοὺς Παρισίους,
στελλων εὐθὺς ὡς φυλάκας ἀπειλουμένων ὁδῶν
τοῦ Τσιγαρίδα τοὺς ληστὰς καὶ στήθιν φυγοποιῶν.

Ἄφ' οὗ δὲ σβύσῃ παντελῶς τὸσαῦτην ἀναρχίαν
καὶ μ' ὅλους τοὺς Ἀναρχικοὺς καλὰ τὰ συμβιβάζῃ,
τότε καὶ ταύτην τὴν Τριπλὴν καὶ νιάν Συμμαχίαν
τῆς Νυμφαρσίας ὁ παππὰς νάλθῃ νά τὴν ἐκιδάσῃ.

Η.

Τοῦ Ἀρμόδιου Λεμονῆ βουεῖται τὸ σαλόνι
καὶ μαῦρος σύνεργο καπνὸς τῆς σάλας του θολώνει.
Ἐκεῖ λαὸς ἀληθινὸς, ἐκεῖ πικρὸ ἀσέρι
μὲ δόσφιν καὶ μυρτίαν κλαδί καὶ μὲ κερὰ ὅτ' οὐ χεῖρ.
Ζήτω, παιδιὰ, τοῦ Λεμονῆ, τοῦ στυλοῦ τῶν θεσμών,
ποὺ μόνος του ἐκτιθεταὶ χωρὶς Συνουδάσιον.
Αὐτὸς δὴν βγαίνει κουτουροῦ καὶ πρὸς τὸν δεσθίνει,
μόνον αὐτὸς ἀρμόδιος ὅσας περιστάσεις εἶναι.
Οἱ ἄλλοι τὰ χρεῖσθησαν καὶ τάχουν σὰν χαμένα...
ἀγκυθύνει Λεμονῆ, ὅς τις μαζὶ λεμόνι ἕνα.
Ἐγὼ λαὸς προσέρχομαι παρὰ τὸν Ἀρμόδιον...
ἀγαθύνει Λεμονῆ, ὅς τις μαζὶ λεμόνι δύο.
Ἐπὶ τοῦ κόσμου ἔγινες ἡ μοναχὴ λατρεία...
ἀγαθύνει Λεμονῆ, ὅς τις μαζὶ λεμόνι ἑπτά.
Ὅ, τι κι' ἂν ἔχῃς ἑξώμενε καὶ μὴν τὸ λογαρίσθῃς
γιατὶ καὶ σὺ καμμιὰ φορὰ θὰ κινενοφυλλίσῃς.

Λεμονῆ λεμονίσέ μας,
ὅσο λεμόνια δάνεισέ μας,
κάτι τί ξερωπώσῃ μας
κι' ἀπὸ λόγους φρύσκωσέ μας.

Κι' ἀναφωνεῖ ὁ Λεμονῆς μὲ χέρι σηκωμένα :
« Ἐγὼ, καθὼς τὸ βλέπετε, εἰν πολέμου κανένα,
ὅν ὅμως αἰρὴνης-πόλεμον κηρύττειν λυσσαλὴν
καὶ κατ' ἐμοῦ τὸν Λεμονῆ, εἰ τότε τότε πλῆον...
Τὴν φροῖδαν τὸν ἀπὸ τὴν ἀποσιωπῆ
κι' ἐνθουσιώδης ὁ λαὸς κτυπεῖται καὶ κτυπῆ
καὶ γύνεται παράφορος καὶ πέρτει μίς ὅτ' ὅλα
καὶ τοῦ ἀρπάξῃ τὸ φαγὶ μ' αὐτὴν τὴν κασπαρόλα,
φρονεῖται δὲ κατόπιν του πεινῶν ὁ Λεμονῆς :
« Λαεῖ, ποὺ σούδωσα νὰ φῆς, κι' ἐμὲ μὴ λημονῆς ».

Καὶ πολλοὶ τῶν Ἡμετέρων,
ποιοῦν φάτσας Ροδισπέρων,
τὰ ἐξῆς ὅτ' ὁ Θεωδωρὸς
παρὰ γάλλων αὐθαρεῖ.

Χαῖρε Ρώσσε, χαῖρε Γάλλε,
χαῖρ' Ἐθνάρχη μας μεγάλη.
Τὰ Λαγκάδια σου παρὰ τὰ
καὶ τὴν Καρκαλοῦ χαίρεται,
κι' ὁδὸ πέρα νὰ γυρίσῃς
ὀίχως λόγους κι' ἀντιφρῆνταις.

Πρὸς πολέμους νεία τάσις
μας κατέλαβε καὶ μίθη...
γιὰ κινήματα καὶ στάσεις
ὁ Ἀρμόδιος εὐρίσθ.

Πρὸς αὐτὸν εὐθὺς ἐστράφη
καθε σῶφρων καὶ τρελλός,
κι' οἱ ἐσελοὶ μηχανορραφεῖς
θὰ χαθοῖν ἐλοτελῶς.

Μὲ σπαθὶ τυραννοκτόνον
ἀπειλεῖται ἡ σφαρὴ τὸν,
κι' ἕνα λείπει τώρα μόνον
νὰ βρεθῇ κι' Ἀριστογείτων.

Καὶ ὁλόγας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Οἱ ράπται Ἀθονοπούλοι μὰς ἔφραν χίμα μύρια
τῆς ἐποχῆς τῆς θερινῆς περιήμια καυμρία,
ποὺ κάθε κομψοῦς-μοναδικὰ τὰ κρίνει,
ποὺ μπαίνει κακομοιτῶνους καὶ βγαίνει φινγομῖνι.
Ὅσο γιὰ τοῦ κοψίματος τὴν τέχνην τὴν μεγάλην
αὐτὸ οὐκ ὅλας κι' ἄλλοτε καὶ ὅς τὸ λέγῃ πάλιν.
Τεχνίται πρῶτης τάξεως ἀμφοτέρου ὁμοῦ
καὶ γελοῖοι οὐκ ὀρεῖται εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ.

Ὁ Παππανικολάου, ὁ Δημοσθένης ἴποι,
ὁ Παδοστέμπος κι' ἄλλως, ὅπου κολουόρια κάνει,
τῶν κολουρτζήδων ὁδὸν κατέλαβῃ τὴ μύτη
καὶ πρῶτος ὅτ' αὐτοῦ κολουόρια τεχνίτης ἀνεβάν.
Δὲν βροῖσκειται κολουοῖ μὲ τὰ θῶκα του ταῖρι,
γιὰ μυρωδιὰ καὶ γλῆκα ῥοτῖσσε κι' ἐμένα,
τὸ κάθε του κολουοῖ καὶ τὸνομα του ἔχει
γιὰ νὰ τὸ διακρίνῃς ἀπ' ἄλλα νοθευμένα.